

ผู้นำยุค 2020

ปัจจัย 5 ประการ

ที่ส่งผลผู้นำอนาคต (จบ)

เอชอาร์

คอร์เนอร์

จอห์น ไคโดมินิก

Executive Director of Client Solutions
ของ APMGroup

สวนหนังสือเล่มที่ 2 โดย "ดร.แคร์รี่ วิลล์เยอร์ต" และ "จิน ซี. มีสเตอร์" ผู้เขียน

The 2020 Workplace, Harper Business 2010 หนังสือขายดีหมวดการบริหารจัดการได้พัฒนาโมเดลการเป็นผู้นำยุค 2010 ที่น่าสนใจ เนื่องจากมีการบูรณาการข้อกำหนดต่าง ๆ ที่กำลังก้าวเข้ามา มีบทบาทสำคัญสำหรับการเป็นผู้นำและการบริหารจัดการ

โดยตั้งอยู่บนสมมติฐานที่ว่า ผู้นำที่มีประสิทธิผลจำเป็นต้องมีสติอยู่กับสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน ด้วยเหตุนี้การเป็นผู้นำจึงต้องบูรณาการเข้ากับการบริหารจัดการ

"มีสเตอร์" และ "วิลล์เยอร์ต" อธิบายถึงการเป็นผู้นำ 5 ด้านที่มีแนวโน้มที่จะกลายเป็นข้อกำหนดสำหรับผู้นำแห่งอนาคตดังนี้

1) กระบวนการเริ่มต้นจากการคัดเลือกผู้นำที่แสดงให้เห็นถึงกรอบความคิดการทำงานแบบส่งเสริมความร่วมมือ และสามารถทำงานร่วมกับเครือข่ายผู้นำได้เป็นอย่างดี

2) ผู้เขียนทั้งสองท่านเน้นผู้นำที่เล็งเห็นว่าการพัฒนาบุคลากรเป็นเป้าหมายที่สำคัญมากที่สุด ซึ่งรวมถึงการให้ข้อมูลป้อนกลับที่ตรงไปตรงมา การแนะนำอาชีพและโอกาสในการเรียนรู้

3) ประการที่ 3 ผู้นำแห่งอนาคตจำเป็นต้องมีความมั่นใจในการใช้สื่อดิจิทัล และสามารถสื่อสารภาษาดิจิทัลของพนักงานที่เป็นคนรุ่นใหม่ในองค์กร

4) แง่มุมที่ 4 ของผู้นำยุค 2010 คือการเป็นพลเมืองโลก (global citizen) ซึ่งหมายถึงการเป็นผู้นำที่

ไม่เพียงแต่สามารถปฏิบัติงานได้ดีท่ามกลางวัฒนธรรมที่แตกต่าง แต่ยังคงสามารถตระหนักได้ถึงคุณค่าของการทำงานร่วมกับรัฐบาลและองค์กรอื่น ๆ ที่ต้องพึ่งพาอาศัยกันในอนาคต

5) ท้ายที่สุดการคาดการณ์อนาคตและการเสริมสร้างความสามารถในการรับมือกับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นถือเป็นความสามารถประการที่ 5 ที่จำเป็นสำหรับผู้นำยุค 2020

การที่ผู้นำแห่งอนาคตจะสามารถแสดงกระบวนการทำงานที่ดีและน่าเชื่อถือได้ จะต้องมีการบูรณาการและนำความสามารถเหล่านั้นมาใช้ในการปฏิบัติธุรกิจได้อย่างสอดประสาน

เพราะการบูรณาการและการนำทักษะเหล่านั้นมาใช้ได้ในเวลาที่เหมาะสมมีความสำคัญมากกว่าการวัดผล และการวิพากษ์วิจารณ์ทักษะแต่ละด้าน การเป็นผู้นำแบบบูรณาการ และแนวทางปฏิบัติที่ดีในการบริหารจัดการจะต้องสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมขององค์กรที่ประกอบด้วยบุคลากร และมีตลาดที่เปลี่ยนแปลงไปอยู่เสมอ

ผู้นำไม่ควรแยกตัวจากบุคลากร ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร และทักษะการเป็นผู้นำจะมีประโยชน์มากยิ่งขึ้นเมื่อได้รับการพัฒนา โดยคำนึงถึงบริบทโดยรวมมากกว่าที่จะแยกออกจากกัน

กล่าวโดยสรุป ผู้นำยุค 2020 จะต้องมีการรอบความคิดแบบสากล อีกทั้งยังต้องเป็นสุดยอดนักกลยุทธ์ ผู้บริหารการเปลี่ยนแปลง นักสร้างทีม/ความสัมพันธ์/เครือข่าย และผู้พัฒนาคนเก่ง

แต่กระนั้นอุปสรรคสำคัญต่อองค์กร เป็นผู้นำที่มีประสิทธิผลในอนาคตคือ การขาดความเด็ดเดี่ยวที่จะลงเสียงในเรื่องธุรกิจที่จำเป็น ความก้าวร้าว และขาดความละเอียดอ่อนต่อความรู้สึกของผู้อื่น เพราะรูปแบบที่ปรากฏทั่วไปคือผู้นำชอบควบคุมแต่ก็ขาดการจัดการ จนกลายเป็นความลังเลที่จะจัดการกับปัญหาเกี่ยวกับคน

จนกลายเป็นปัจจัยสำคัญในที่สุด !